

σαν έγγραφῃς, ὡς καὶ τῆς σφραγίδος. Πιθανῶς μάλιστα τὸ ἔγγραφον, ἂν τοῦτο ἐπε-
τυγχάνετο, ν' ἀπεδεικνύετο ὅτι εἶναι ἐπίσημον, ἐνῶ ὡς ἔχει εἶναι ἰδιωτικὸν συντεταγμέ-
νον ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ὁθωναίου (στίχ. 19), ὅστις μετὰ τῶν δύο ἄλλων (στίχ. 17-18)
ἐκτελεῖ καὶ χρέη μάρτυρος.

Σημειωθήτω ὅτι ὁ αὐτὸς Γεώργιος Ὁθωναῖος, ὁ γράψας τὸ παρόν, εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ
Κ. ΓΚΙΩΝ, *Ἱστορία τῆς νήσου Σίφνου*, Σῦρος 1876, σελ. κδ', δημοσιευόμενον ἔγγρα-
φον τοῦ ἔτους 1820, δι' οὗ τὸ κοινὸν τοῦ Κάστρου Σίφνου ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβε δά-
νειον παρὰ τῆς Σχολῆς Σίφνου ἐκ γροσίων 3120, ὑπογράφει καὶ ὡς *Γραμματικὸς τῆς*
Καντσελαρίας.

Καίτοι δὲν ἀποκλείεται διὰ τοῦ ζωογονούμενα τοῦ στίχου 6 νὰ νοῆται, ὅτι τὰ πρό-
βατα τῶν βοσκῶν ἔβοσκον ἐπὶ τῶν τριῶν νησίδων, ἐν τούτοις δυσχερῶς δύναμαι νὰ
δεχθῶ ὅτι ταύτην ἔχει τὴν ἔννοιαν καὶ οὐχὶ τὴν κατὰ κυριολεξίαν. Ἐν τοιαύτῃ περι-
πτώσει νοεῖται ὅτι αἱ τρεῖς αὗται νησίδες ἦσαν ἐκμεμισθωμέναι ὡς «γεννολεῖβαδα», ἅτινα
εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τοὺς βοσκούς, καταβάλλοντας συνήθως ὑψηλὰ μισθώματα πρὸς
ἀνεύρεσιν καὶ ἀπόκτησιν καταλλήλων τοιούτων.

Ἐκ τῆς προκλήσεως τῆς μαρτυρικῆς καταθέσεως προκύπτει ἐπίσης, ὡς νομίζω, ὅτι
εἶχε προκύψει ἀμφισβήτησις τῶν ἐπὶ τῶν νησίδων αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀποβιώσαν-
τος συζύγου τῆς Μαρίας Νικολάου Γρυπάρη.

δύο ἔγγραφαί
τουρκικαὶ

σφραγίς
τουρκικῇ

1 » διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου ἀποδεικτικῶν γράμματος δηλοποιεῖται, ὅτι
2 παρασιάντες ἐνώπιον ἡμῶν τῶν ἀπογραφομένων, ὁ γιακουμάκης
3 καλδῶρος, καὶ ὁ σταυράκης παπαδόπουλος ἀποσταλμένοι ἀπὸ τὸ κοινὸν
4 τῆς ἀντιπάρου ἀνήγγειλαν καὶ ὡμολόγησαν ἐκ καθαρᾶς ψυχῆς αὐτῶν
5 συνειδότος, ὅτι τὸν καθέκαστον χρόνον οἱ βοσκοὶ ὁποῦ ἔχουσι πρόβατα
6 ζωογονούμενα εἰς τὰ τρία ἔρημα νησιά, δεσποτικὰ στρογγυλὸ καὶ
7 φυρά, δίδουσι εἰς τὸν τιμώ(τατον) σιὸρ πετράκην γρυπάρην τυρὶ
8 ὀκάδ(ες) ἑκατὸν τριάκοντα, ἐξήκοντα δηλονότι διὰ τὰ δεσποτικά,
9 σαράντα διὰ τὸ στρογγυλόν, καὶ τριάκοντα διὰ τὰ φυρά. οὕτως
10 ὡμολόγησαν οἱ ρηθέντες δύο ἀντίπαροι, ὁ, τε γιακουμάκης καὶ ὁ
11 σταυράκης, ἐν καθαρῷ τῆς ψυχῆς αὐτῶν συνειδότι, ὅθεν καὶ
12 κατασφαιλισθεῖσα διὰ τῆς ὑπογραφῆς μας ἡ δοθεῖσα μαρτυρία τῶν εἰ-
13 ρημένων δύο ἀντιπάρων ἐδόθη τῇ κυρᾷ μαρίᾳ συζύγῳ τοῦ
14 μακαρίτου νικολάου γρυπάρη, ὅστις δικαιοῦται νὰ ἀπολαμβάνῃ
15 κατ' ἔτος τῶν ἡμίσεων ὀκάδων τοῦ εἰρημένου τυριοῦ, τῆς ἐξήκον-
16 τα πέντε δηλονότι. 1807: αὐγούστου: 17: πάρος παροιμία

2^a X. 17 γεώργιος μαυρογ(ένης) μαρτυρῶ 1ⁿ X. 19 Γεώργιος ὀθώναιος βι...
3ⁿ X. 18 πέτρος μάτζας μαυρογένους μάρτυς γραμμ: ὀλ: μάρ(τυς)

